

[Handelsministeren.]

ikke denne debat egnet til, men jeg skylder dog at sige, at også omkring det, der her har været diskuteret, er der i dag en rent retlig adskillelse mellem de to enheder, vi normalt diskuterer. Jeg kan bekræfte, at det har interesse for det danske samfund, at denne offentlighed og denne åbenhed fortsat er til stede, og det var bl.a. en af grundene til, at vi i aktieselskabsloven gennemførte medarbejderrepræsentationen i bestyrelserne. Derfor bliver jeg altid meget ubehageligt tilpas ved at høre, at man ikke har ønsket at anvende denne mulighed, sådan som hr. Wilhjelm beskrev det i dag.

(Kort bemærkning).

Knud Jøpersen (DKP):

Nu er stedet ikke passende til at diskutere Burmeister & Wain-arbejdernes dispositioner omkring deres medlemskab af bestyrelsen og heller ikke det principielle forhold heri. Jeg ved ikke, om hr. Wilhjelm sidder inde med kendskab til, hvad der faktisk er sket; det gør jeg af måske meget forståelige grunde, og derfor kan jeg sige, at der er intet grundlag for handelsministerens beklagelse. Der ligger en lang, jeg var lige ved at sige tragisk historie bag ved det, men også det, at man ikke kunne få denne offentlighed og åbenhed, som man ville have.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Nu skal vi vist slutte, men må jeg ikke sige, at min beklagelse gik ikke på den konkrete handling; min beklagelse går på, hvis en virksomhed ikke er i besiddelse af den nødvendige samarbejdsduelighed til, at et system, som dette ting har gennemført for at sikre et bedre samarbejde, kan komme til at fungere. Det er ikke op til mig at vurdere, hvor årsagerne til det ligger, alene af den grund at jeg næppe har de detailinformationer, der skulle til, men vor interesse i dette folketing må være at medvirke til, at en ordning, vi med et meget betydeligt flertal har søgt at gennemføre, får så stærk en placering i billedet af fortsat stærkere medindflydelse og fortsat stærkere orientering blandt ejere og medarbejdere som overhovedet muligt.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om statens tekniske prøvenævn.
(Lovforslag nr. 89. Fremsat 20/11 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Dorte Bennedsen (S):

I løbet af de ca. 2 år, hvori statens tekniske prøvenævn har fungeret, har det vist sig, at den nugældende lovs definition på teknisk prøvning har været så snæver, at det har givet praktiske problemer. I stedet for, hvad der var en mulighed, at foreslå oprettet nye autorisationsordninger, har ministeren med dette forslag foreslået definitionen på teknisk prøvning ændret. Dette forslag er både ud fra et brugerhensyn og ud fra et økonomisk-administrativt hensyn overordentlig hensigtsmæssigt, og jeg kan tilsige forslaget støtte og vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Aase Olesen (RV):

Jeg kan på det radikale venstres vegne tilsige forslaget om at ændre loven om statens tekniske prøvenævn principiel støtte. Det må være helt naturligt, at miljøministeren nu undlader at udnytte den hjemmel i miljøloven og levnedsmiddeloven, der tillader miljøministeriet at påtage sig en opgave, der ligger så nær op ad det tekniske prøvenævns, at der ville blive tale om næsten parallelle sagsbehandlinger.

Men når lovens virkeområde nu ønskes udvidet, må det samtidig være rimeligt at se på, hvilke erfaringer der er gjort i de godt to år, prøvenævnet har været i funktion.

Lad mig først understrege, at det radikale venstre, da loven blev behandlet i begyndelsen af 1973, gav udtryk for, at vi fandt denne lovs hovedprincip rigtigt — alternativet ville jo have været at udbygge den statslige prøvingsvirksomhed — men ministeren vil måske erindre, at det radikale venstres ordfører, fru Dagmar Andreasen, dengang satte spørgsmålstegn ved, om denne lov ville komme til at fungere efter hensigten.

En del af svaret herpå kan man måske læse sig til i den netop nu udsendte årsberetning for 1974-75 fra prøvenævnet. Opregningen af de 11 laboratorier, som i det sidste